

Εργασία στο μάθημα των γερμανικών των τμημάτων Α1/Α3 (σχ. έτος 2010-2011)

Στο βιβλίο των γερμανικών υπάρχουν κάποιες φωτογραφίες από τη πόλη του Βερολίνου, της πρωτεύουσας της Γερμανίας. Η καθηγήτρια των γερμανικών μας έδωσε κάποιες πληροφορίες για αυτές τις φωτογραφίες και μας πρότεινε αν θέλουμε να βρούμε κάποιες πληροφορίες για την χώρα ή για κάποιες πόλεις της. Κάποιοι από τους μαθητές ανταποκρίθηκαν και εδώ παρουσιάζουμε τις πληροφορίες που βρήκαμε για τη Γερμανία, τις πόλεις Βερολίνο, Βρέμη, Αμβούργο, Φρανκφούρτη, Μόναχο, τα κρατίδια του Μονάχου και της Ρηνανίας Βεσφαλίας, καθώς και για τη Βέρνη την πρωτεύουσα της Ελβετίας και την Βιέννη την πρωτεύουσα της Αυστρίας..

Γερμανία – Bundesrepublik Deutschland

Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (Bundesrepublik Deutschland) είναι η πολυπληθέστερη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση καθώς και μία από τις σημαντικότερες βιομηχανικές και ανεπτυγμένες χώρες του κόσμου. Συνορεύει προς τα βόρεια με τη Δανία, στα ανατολικά με την Πολωνία και την Τσέχικη Δημοκρατία, στα νότια με την Αυστρία και την Ελβετία και στα δυτικά με τη Γαλλία, το Λουξεμβούργο, το Βέλγιο και την Ολλανδία. Στα βόρεια βρέχεται από τη Βόρεια Θάλασσα και τη Βαλτική. Η Δυτική Γερμανία είναι ένα από τα ιδρυτικά μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κρατίδια της Γερμανίας

Η Γερμανία διαιρείται στα λεγόμενα *Bundesländer* (στον ενικό *Bundesland*) σε δεκαέξι δηλαδή ομόσπονδα κρατίδια,. Το κάθε ομόσπονδο κρατίδιο έχει τη δική του κυβέρνηση, με αρχηγό του κάθε κράτους τον πρωθυπουργό (*Ministerpräsident*), και το δικό του κοινοβούλιο καθώς και τα δικά του σύμβολα (σημαία, εθνόσημο). Ορισμένα μάλιστα έχουν το δικό τους εθνικό ύμνο, όπως π.χ. η Βαυαρία.

Από τα δεκαέξι αυτά κρατίδια, το Βερολίνο, το Αμβούργο και η Βρέμη αποτελούν κρατίδια-πόλεις. Το Αμβούργο και η Βρέμη ήταν αυτόνομες από τα μεσαιωνικά ήδη χρόνια, όταν αποτελούσαν μέλη της Χανσεατικής Ένωσης.

Τα υπόλοιπα δεκατρία κρατίδια αποτελούν είτε την ιστορική συνέχεια ανεξαρτήτων γερμανικών κρατών πριν από την ένωση του 1871 (όπως π.χ. η Βαυαρία, η Έσση), άλλα δημιουργήθηκαν μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο (όπως η Βόρεια Ρηνανία Βεστφαλία, η Κάτω Σαξονία).

Στα ελληνικά

Στα γερμανικά

Ομόσπονδο κρατίδιο	Πρωτεύουσα	Bundesland	Hauptstadt
1 Βάδη – Βυρτεμβέργη	Στουτγκάρδη	Baden-Württemberg	Stuttgart
2 Βαυαρία	Μόναχο	(Freistaat) Bayern	München
3 Βερολίνο	Βερολίνο	Berlin	Berlin
4 Βρανδεμβούργο	Πότσταμ	Brandenburg	Potsdam
5 Βρέμη	Βρέμη	(Freie Hansestadt) Bremen	Bremen
6 Αμβούργο	Αμβούργο	(Freie und Hansestadt) Hamburg	Hamburg
7 Έσση	Βισμπάντεν	Hessen	Wiesbaden
8 Μεκλεμβούργο -	Σβέριν	Mecklenburg-	Schwerin

	Προπομερανία	Vorpommern	
9	Κάτω Σαξονία	Ανόβερο	Niedersachsen Hannover
10	Βόρεια Ρηνανία - Βεστφαλία	Ντίσελντορφ	Nordrhein-Westfalen Düsseldorf
11	Ρηνανία - Παλατινάτο	Μάιντς	Rheinland-Pfalz Mainz
12	Σάαρλαντ	Σάαρμπρικεν	Saarland Saarbrücken
13	Σαξονία	Δρέσδη	(Freistaat) Sachsen Dresden
14	Σαξονία - Άνχαλτ	Μαγδεμβούργο	Sachsen-Anhalt Magdeburg
15	Σλέβιχ - Χολστάιν	Κίελο	Schleswig-Holstein Kiel
16	Θουριγγία	Έρφουρτ	(Freistaat) Thüringen Erfurt

Ο πρώτοι οικισμοί εμφανίζονται στην περιοχή που καλύπτει σήμερα η Γερμανία πριν από περίπου 5.000 χρόνια.

Ο ποταμός Ρήνος αποτελεί από το 58 π.Χ. και μετά το φυσικό σύνορο μεταξύ της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας και των γερμανικών φύλων. Μεταξύ του 1^{ου} και του 6^{ου} αιώνα τα γερμανικά φύλα εξαπλώνονται στην Ευρώπη και αναμιγνύονται με τους Κέλτες.

Το Βασίλειο των Φράγκων που υπό την ηγεσία του Καρλομάγνου, αγωνίζεται από το 800 και μετά να γίνει πρώτη ευρωπαϊκή δύναμη, μετά τη Συνθήκη του Βερντέν του 843 διαιρείται στο γαλλόφωνο Δυτικό Βασίλειο των Φράγκων και το γερμανόφωνο Ανατολικό Βασίλειο των Φράγκων. Το 962 ο Όθων Α΄ στέφεται στη Ρώμη πρώτος αυτοκράτορας της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας του Γερμανικού Έθνους, η οποία όμως διαιρείται με την πάροδο των αιώνων σε πολυάριθμα ανεξάρτητα βασίλεια και ελεύθερες πόλεις (*Freie Reichsstadt*). Τέλος, μετά τον Τριακονταετή Πόλεμο (1618-1648) ο οποίος χωρίζει τη δυτική Ευρώπη σε καθολικούς και προτεστάντες, ο αυτοκράτορας της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας χάνει την δύναμή του. Ο Ναπολέων Βοναπάρτης αναγκάζει τον αυτοκράτορα της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, Φραγκίσκο Β΄, να παραιτηθεί και ενώνει πολλά από τα γερμανικά βασίλεια. Το Κογκρέσο της Βιέννης συνεχίζει την πολιτική της ένωσης με τελικό αποτέλεσμα την ίδρυση της Γερμανικής Ομοσπονδίας, η οποία αποτελείται από 38 γερμανικά κράτη. Η ισχυρότερη δύναμη εντός της χαλαρής αυτής ομοσπονδίας είναι η Αυστρία.

Οι συνεχείς όμως συγκρούσεις μεταξύ της Αυστρίας και της νέας γερμανικής δύναμης της Πρωσίας οδηγούν στον Γερμανό-αυστριακό Πόλεμο του 1866 στον οποίο η Πρωσία νικά την Αυστρία και η Γερμανική Ομοσπονδία διαλύεται. Μετά το Γάλλο-πρωσικό Πόλεμο του 1871-1872 ιδρύεται η Γερμανική Ομοσπονδία του Βορρά με πρώτη δύναμη την Πρωσία, η Αυστρία αποχωρεί.

Το ίδιο έτος οι Γερμανοί ηγεμόνες σχηματίζουν την Γερμανική Ομοσπονδιακή Αυτοκρατορία (το Ράιχ) στα ανάκτορα των Βερσαλλιών και προσφέρουν το στέμμα στον Γουλιέλμο Α΄ της Πρωσίας. Ο Όττο φον Μπίσμαρκ ονομάζεται καγκελάριος της αυτοκρατορίας.

Στα τέλη του Α΄ Παγκόσμιου Πολέμου και η γερμανική μοναρχία τελειώνει με την παραίτηση του Γουλιέλμου Β΄ και το Ράιχ μετατρέπεται σε κοινοβουλευτική

δημοκρατία. Με την συνθήκη των Βερσαλλιών οι Γερμανοί χάνουν περίπου 11% των εδαφών του κράτους τους, που πηγαίνει στη Γαλλία, το Βέλγιο, τη Τσεχοσλοβακία, τη Δανία, τη Λιθουανία και την Πολωνία. Επίσης χάνουν όλες αποικίες τους και υποχρεώνονται να πληρώνουν για περίπου 80 χρόνια ένα αρκετά μεγάλο ετήσιο ποσό επανορθώσεων στις νικητρίες δυνάμεις.

Από το 1933 ακολουθεί η Γερμανία μια επεκτατική πολιτική: Το 1938 ο Αδόλφος Χίτλερ, ενσωματώνει την πατρίδα του Αυστρία και με τη συμφωνία του Μονάχου εξασφαλίζει την προσάρτηση της Σουδητίας (περιοχή Γερμανόφωνων της Τσεχοσλοβακίας). Με την γερμανική επίθεση κατά της Πολωνίας το 1939 αρχίζει ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, που τελειώνει με άνευ όρων συνθηκολόγηση της Γερμανίας το 1945. Οι νικητρίες δυνάμεις ΗΠΑ, ΑΓΓΛΙΑ και ΓΑΛΛΙΑ, ιδρύουν στις κατεχόμενες ζώνες τους νέο δημοκρατικό κράτος την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (BRD), ενώ η ΕΣΣΔ ιδρύει σοσιαλιστικό κράτος τη Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας (DDR). Η Γερμανία χάνει μεγάλα τμήματα της ανατολικής επικράτειάς της, τα οποία αποδίδονται κυρίως στην Πολωνία, ενώ το βόρειο τμήμα της ανατολικής Πρωσίας περνάει στην ΕΣΣΔ.

Στα τέλη της δεκαετίας του '80 η αλλαγή της ηγεσίας της Σοβιετικής Ενώσεως οδηγεί σε πολιτική σύγκλιση, σε (ειρηνικές) επαναστάσεις και τελικά στην πτώση του κομμουνιστικού καθεστώτος της Ανατολικής Γερμανίας και ανοίγουν και τα σύνορα μεταξύ δυτικής και ανατολικής Γερμανίας. Στις 3 Οκτωβρίου 1990 η Ανατολική Γερμανία προσχωρεί στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας. Οι δυνάμεις κατοχής εγκαταλείπουν την χώρα και η Γερμανία επανακτά την ανεξαρτησία της.

Το πολίτευμα της Γερμανίας είναι Ομοσπονδιακή Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία. Αρχηγός του κράτους είναι ο Ομοσπονδιακός Πρόεδρος, ο οποίος είναι ο εγγυητής του πολιτεύματος και εκπροσωπεί το γερμανικό κράτος διεθνώς. Η θητεία του διαρκεί πέντε χρόνια. Αρχηγός της κυβέρνησης είναι ο Καγκελάριος, ο οποίος ασκεί εκτελεστική εξουσία και εκλέγεται από την Ομοσπονδιακή Βουλή.

Σε ομοσπονδιακό επίπεδο υπάρχουν δύο νομοθετικά σώματα: η Ομοσπονδιακή Βουλή (Bundestag) και το Ομοσπονδιακό Συμβούλιο (Bundesrat). Τα μέλη της Ομοσπονδιακής Βουλής εκλέγονται απ' ευθείας από το λαό σε εθνικό επίπεδο κάθε τέσσερα χρόνια. Το Ομοσπονδιακό Συμβούλιο αντιπροσωπεύει τα ομόσπονδα κρατίδια και τα μέλη του ορίζονται από τις κυβερνήσεις των κρατιδίων.

Η οικονομία της Γερμανίας βασίζεται κυρίως στον βιομηχανικό τομέα και στον τομέα παροχής υπηρεσιών. Ενώ μεγάλες εκτάσεις της χώρας καταλαμβάνονται από αγροτικές καλλιέργειες, μόνο το 2-3% του πληθυσμού ασχολείται με τον τομέα αυτό, λόγω της μηχανοποίησης των καλλιεργειών. Η Γερμανία αποτελεί την μεγαλύτερη εθνική οικονομία στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την τρίτη μεγαλύτερη παγκοσμίως. Είναι επίσης η μεγαλύτερη εξαγωγική χώρα του κόσμου. Όσον αφορά το βιοτικό επίπεδο, η Γερμανία βάσει του *Δείκτη Ανθρώπινης Ανάπτυξης (Human Development Index)* είναι 19η στον κόσμο.

Γλώσσα

Τα Γερμανικά αποτελούν την επίσημη και κυρίαρχη γλώσσα στη Γερμανία που είναι και μία από τις 23 επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η επίσημη Γερμανική

γλώσσα ανήκει στην οικογένεια των δυτικών γερμανικών γλωσσών. Το μεγαλύτερο μέρος του λεξιλογίου της προέρχεται από τον γερμανικό κλάδο των ινδοευρωπαϊκών γλωσσών, ενώ μικρά τμήματά του κατάγονται από τα λατινικά, τα ελληνικά, τα Γαλλικά και τα σύγχρονα Αγγλικά. Η γραφή βασίζεται στο λατινικό Αλφάβητο, έχει 26 χαρακτήρες, στους οποίους προστίθενται τρία φωνηέντα με διπλή άνω στίξη, γνωστή ως Ούμλαουτ (Umlaut), τα ä, ö, και ü, καθώς και ο χαρακτήρας Εστσέτ (Eszett), ß, με συριστική προφορά του σίγμα.

Υπάρχουν επίσης αρκετοί διάλεκτοι με κύριο άξονα παραδοσιακά τοπικές ιδιαιτερότητες στο λόγο, προερχόμενες από ιστορικά διαφορετικά γερμανικά φύλα. Ορισμένες από αυτές είναι δυσνόητες, καθώς διαφέρουν στο λεξιλόγιο, την προφορά, αλλά και τη σύνταξη.

Σε παγκόσμιο επίπεδο, η Γερμανική Γλώσσα ομιλείται από περίπου 100 εκατομμύρια ανθρώπους. Αποτελεί την κύρια γλώσσα για περίπου 90 εκατομμύρια κατοίκων (18%) της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παράλληλα, τα Γερμανικά αποτελούν επίσημη γλώσσα στην Αυστρία, την Ελβετία, το Λιχτενστάιν, το Λουξεμβούργο και το Βέλγιο, ενώ γερμανόφωνοι κάτοικοι υπάρχουν στην Ολλανδία, στην Δανία, στην Τσεχία, την Πολωνία, την Ουγγαρία και τη Λιθουανία.

Αραβανής Δημήτρης

Βερολίνο

Το **Βερολίνο** (*Berlin*) είναι η πρωτεύουσα και η μεγαλύτερη σε έκταση και πληθυσμό πόλη της Γερμανίας. Επίσης η πόλη του Βερολίνου είναι ένα από τα κρατίδια της γερμανικής ομοσπονδίας.

Έτος ίδρυσης του Βερολίνου θεωρείται το 1237, η πρώτη γραπτή αναφορά στο *Βερολίνο* χρονολογείται το 1244, ενώ από το 1415 έγινε επίσημα η κατοικία των διαφόρων αυτοκρατόρων και ηγεμόνων. Το 1701 έγινε η πρωτεύουσα της Πρωσίας, αλλά τα κύρια βασιλικά παλάτια ήταν έξω από την πόλη, στην περιοχή του Πότσνταμ. Το 1871 η πόλη ανακηρύχθηκε σε πρωτεύουσα της Γερμανικής Αυτοκρατορίας. Μετά από το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, το Βερολίνο ήταν χωρισμένο σε τέσσερις ζώνες κατοχής. Οι δυτικές ζώνες σχημάτισαν το Δυτικό Βερολίνο, και η σοβιετική ζώνη το Ανατολικό Βερολίνο, ενώ το 1961 διχοτομήθηκε οριστικά σε Ανατολικό και Δυτικό Βερολίνο με την κατασκευή του Τείχους του Βερολίνου. Το Τείχος του Βερολίνου κατεδαφίστηκε στις 9 Νοεμβρίου 1989. Τέλος, το 1990 έγινε η ενοποίηση της Γερμανίας και το Βερολίνο ορίστηκε εκ νέου ως πρωτεύουσα του γερμανικού κράτους.

Το Βερολίνο είναι η πόλη των μουσείων. Ξεκινώντας από την Πύλη του Βρανδεμβούργου, το έμβλημα του Βερολίνου, διασχίζοντας με τα πόδια την, εξαιρετικής ομορφιάς λεωφόρο Unter den Linden φτάνουμε στο «νησί των μουσείων». Εκεί βρίσκονται το Altes Museum (παλιό Μουσείο) με τα ελληνικά εκθέματα, το Pergamon Museum (Μουσείο της Περγάμου) με τα εκθέματα της Περγάμου, της Μιλήτου και της Εγγύς Ανατολής. Ο πρώτος όροφος είναι αφιερωμένος στην ισλαμική τέχνη. Μεταξύ των άλλων εκθεμάτων εκεί βρίσκεται και το πανέμορφο ζωγραφιστό δωμάτιο του εμπόρου από το Χαλέπι, η Παλιά Εθνική Πινακοθήκη (Alte Nationalgalerie) που φιλοξενεί μεγάλο τμήμα του εικαστικού πλούτου της Γερμανίας.

Το μουσείο Μπρίκε φιλοξενεί έργα Γερμανών εξπρεσιονιστών, ενώ σύγχρονα έργα τέχνης θα δείτε στο Χαμπόργκερ Μπάνχοφ. Το διαμορφωμένο σήμερα σε μουσείο κτίριο ήταν παλαιότερα σιδηροδρομικός σταθμός και θεωρείται για πολλούς ένα από τα πιο προχωρημένα μουσεία της Ευρώπης. Ενδιαφέρον για τους φιλότεχνους παρουσιάζει και η συλλογή Μπεργκρούεν με έργα Κλεέ, Πικάσο, Μπρακ κ.λπ. Αν πάλι βρεθείτε στην πόλη αυτό τον καιρό, περάστε από τη Νέα Πινακοθήκη που η μόνιμη συλλογή της περιλαμβάνει κυρίως έργα του 19ου και του 20ού αιώνα

Ενδιαφέρον έχει το μουσείο-αρχείο Bauhaus, της σχολής τέχνης που ιδρύθηκε το 1919 από τον Βάλτερ Γκρόπιους, όπου φιλοξενούνται τα πρωτότυπα σχέδια του διάσημου καλλιτεχνικού ρεύματος.

Εξαιρετικό ενδιαφέρον παρουσιάζει επίσης το Εβραϊκό Μουσείο (Jüdisches Museum). Ο αρχιτέκτονας Ντάνιελ Λίμπεσκιντ σχεδίασε ένα σιωπηλό μουσείο. Σκοτεινοί μακρόστενοι διάδρομοι, ένας τσιμεντένιος κήπος-λαβύρινθος και μερικές ιστορίες ανθρώπων που έζησαν τον παραλογισμό του Ολοκαυτώματος.

Στο Βερολίνο θα δούμε ακόμα τις όπερες (τρεις τον αριθμό), τα χαλάσματα του μισογκρεμισμένου ναού του Κάιζερ Γουλιέλμου, το πολυτελές ανάκτορο του Σαρλότενμπουργκ, την κολόνα με το χρυσό άγαλμα της Νίκης, επίσης, το Humboldt Universität - το Πανεπιστήμιο όπου δίδαξε ο Αϊνστάιν, το κόκκινο -λόγω χρώματος- επιβλητικό κτίριο του Δημαρχείου στην Αλεξάντερπλάτς, το Δημαρχείο του Σένεμπουργκ, το μουσείο Φυσικής Ιστορίας, το ανάκτορο του Πρίγκιπα Διαδόχου, το Μουσείο Εφαρμοσμένων Τεχνών. Και στο πάρκο του Σανσουσί, λίγο έξω από το Βερολίνο, στο Πότσνταμ, βρίσκεται το ομώνυμο ανάκτορο.

Η θέα από το γυάλινο θόλο του ανακατασκευασμένου Ράιχσταγκ (της γερμανικής Βουλής), που από μόνος του αποτελεί εξαιρετικό δείγμα σύγχρονου αρχιτεκτονήματος και από τον οποίο έχετε όλη την πόλη στα πόδια σας είναι μεγάλη εμπειρία.

Καλή ιδέα θα ήταν να πάτε στο όμορφο ζωολογικό κήπο με την τεράστια ποικιλία ζώων: είναι από τους σημαντικότερους στον κόσμο. Μια άλλη ιδέα είναι να γνωρίστε το Βερολίνο και από τους ποταμούς Spree και Havel. Να δείτε την πόλη μέσα από τους υδάτινους, μήκους πολλών χιλιομέτρων, δρόμους της.

Αραβανής Δημήτρης

Βρέμη

Βρέμη	
	
Χώρα- Land:	Γερμανία- Deutschland
Ομόσπονδο Κρατίδιο- Bundesland:	Βρέμη- Bemen
Πληθυσμός- Bewoner:	547.193
Έκταση- Fläche:	325,42 χμ ²

Η **Βρέμη** (*Bremen*) είναι στη βόρεια Γερμανία (επίσημο όνομα: *Freie Hansestadt Bremen*- ελεύθερη χανσεατική πόλη της Βρέμης) και βρίσκεται κοντά στον ποταμό

Βέζερ (Weser). Η Βρέμη είναι μία από τις 3 γερμανικές πόλεις (οι άλλες 2 είναι το Βερολίνο (Berlin) και το Αμβούργο (Hamburg) που αποτελούν αυτόνομα κρατίδια. Η ιστορία της ξεκινάει από το 782, με την εξέγερση της Σαξονίας κατά του Καρλομάγνου. Τότε ήταν μία αποικία ψαράδων και ταξιδιωτών. Την ακμή της γνώρισε τον 11ο αιώνα, όταν από τη Βρέμη έφευγαν για τη Σκανδιναβία ιεραπόστολοι, για να διαδώσουν εκεί το χριστιανισμό. Τότε η πόλη ονομαζόταν “Ρώμη του Βορρά”. Το 1358 η Βρέμη προσχώρησε στη Χανσεατική Ένωση. Ο ναυτιλιακός τομέας και τα logistics παραμένουν οι κύριοι τομείς που τροφοδοτούν την τοπική οικονομία.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τους επισκέπτες έχει η συνοικία Schnoor, η ιστορικότερη συνοικία της Βρέμης, με περίφημα ανακαινισμένα σπίτια σε στενά μικρά δρομάκια, στα οποία βρίσκονται δεμένα με μια κλωστή («Schnoor», σημαίνει «σπάγκος»). Στο Σπίτι της Ιστορίας της Βρέμης, που στεγάζεται στο Θέατρο St. Jacob’s, οι επισκέπτες γνωρίζουν διάσημα πρόσωπα του παρελθόντος της πόλης, όπως τους Heini Holtenbeen, Fish Lucie και Gesche Gottfried, τον κακόφημο δηλητηριαστή.

Επίσης είναι γνωστή και από το παραμύθι «Οι μουσικοί της Βρέμης».

Το **Μείζον Έμβλημα της Βρέμης** ((*Großes Wappen*)) έχει ως κύριο στοιχείο του ένα ασημένιο κλειδί σε φόντο κόκκινο. Το κλειδί συμβολίζει τον Άγιο Πέτρο, προστάτη άγιο της εκκλησίας της Βρέμης. Χρονολογείται από το 14ο αιώνα περίπου και περιέχεται και στη σημαία της

Σημαία της Βρέμης

Δημαρχείο της Βρέμης

Λαζαρέτου Τλια

ΑΜΒΟΥΡΓΟ-ΕΝΑ ΚΡΑΤΙΔΙΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ελεύθερη και χανσεατική πόλη του Αμβούργου	
	
Χώρα - Land:	Γερμανία - Deutschland
Ομόσπονδο κρατίδιο - Bundesland:	Αμβούργο - Hamburg
Περιφέρεια - Gegend:	Αμβούργο - Hamburg

Ελεύθερη και Χανσεατική πόλη του Αμβούργου (Hamburg), είναι η δεύτερη σε πληθυσμό μεγαλύτερη πόλη της Γερμανίας. Είναι ένα από τα 16 γερμανικά ομόσπονδα κρατίδια και αποτελεί οικονομικό και πολιτισμικό κέντρο ολόκληρης της Βόρειας Γερμανίας. Είναι το μεγαλύτερο λιμάνι της Γερμανίας και ένα από τα μεγαλύτερα της Ευρώπης, ενώ δεν είναι παραθαλάσσιο. Το διασχίζει όμως ο ποταμός Έλβα, ο οποίος μετά από 80 χλμ εκβάλλει στη Βόρεια θάλασσα.

Το όνομα της πόλης προέρχεται από τον πρώτο μόνιμο οικισμό που σχηματίστηκε γύρω από το κάστρο (Burg) που είχε κτίσει ο αυτοκράτορας Καρλομάγνος στο στέρεο έδαφος που υπήρχε ανάμεσα στους βάλτους μεταξύ των ποταμών Άλστερ και Έλβα από το 808 μ.Χ. Το πρόθεμα Ham ή Hamma είναι απροσδιόριστο, όπως και η ακριβής τοποθεσία του κάστρου.

Το Αμβούργο καταστράφηκε και καταλήφθηκε αρκετές φορές στην ιστορία του. Το 845 καταστράφηκε από επίθεση περίπου 600 πλοίων των Βίκινγκς, οι οποίοι ανέβηκαν τον ποταμό Έλβα από τη Βόρεια θάλασσα. Το 1030, η πόλη πυρπολήθηκε από το βασιλιά Μιέσκο τον Β' Λαμπέρτ της Πολωνίας. Αντίστοιχα, ο Βαλντεμάρ ο Β' της Δανίας κυρίευσε το Αμβούργο το 1201 και το 1214. Το 1350, από πανώλη που σκότωσε σχεδόν το 60% του πληθυσμού, ενώ μεγάλα τμήματα του κέντρου κάηκαν από φωτιές με κυριότερες το 1284 και το 1842. Καταστράφηκε ακόμα πολλές φορές με τελευταία κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Η πόλη εξελίχθηκε σε σημαντικό λιμάνι της βόρειας Ευρώπης λόγω της θέσης της κοντά στις εμπορικές διαδρομές μεταξύ της Βόρειας και της Βαλτικής θάλασσας και μετά το 1189 όταν ο Φρειδερίκος «Μπαρμπαρόσα» ο Α' χορήγησε στο Αμβούργο το καθεστώς της Αυτοκρατορικής Ελεύθερης Πόλης, καθώς και φοροαπαλλαγή για τις περιοχές από τον Έλβα μέχρι τη Βόρεια Θάλασσα.

Έμβλημα του Αμβούργου

του
Το Μείζον έμβλημα
του Αμβούργου

Το μικρότερο Έμβλημά

Το έμβλημα του Αμβούργου αποτελεί ταυτόχρονα το έμβλημα του γερμανικού ομοσπονδιακού κρατιδίου αλλά και της πόλης του Αμβούργου και βρίσκεται επίσης και στη σημαία του κρατιδίου. Υπάρχει σε δύο εκδόσεις, στο Μείζον, που είναι πιο σύνθετο που έχει επιπλέον και δύο λιοντάρια που το βαστούν, και στο Μικρότερο.

Το αρχαιότερο έμβλημα του Αμβούργου σώζεται από το 1241. Ήταν ένα κάστρο με τρεις πύργους. Πάνω από το μεσαίο πύργο βρισκόταν ένας σταυρός, που αποτελεί απόδειξη ότι στην πόλη υπήρχε ναός.

Οι πύργοι και οι τοίχοι με τις πολεμίστρες τους και την κλειστή πύλη συμβόλιζαν την αποφασιστικότητα της πόλης να αμυνθεί σε κάθε κίνδυνο. Τα αστέρια στην κορυφή των πύργων -που αποκαλούνται και αστέρια της Μαρίας (*Mariensterne*)- δείχνουν ότι το Αμβούργο υπήρξε έδρα Αρχιεπισκόπου. Με την πάροδο των αιώνων, όλα τα σύμβολα (πύργοι κλπ.) άλλαξαν κάπως, όμως η μορφή τους έμεινε ίδια. Σήμερα, όπως και παλιά, το εθνόσημο προστατεύεται και χρησιμοποιείται σε αυστηρά ιδιαίτερες περιστάσεις.

Σημαία του Αμβούργου

Η κρατική και αστική σημαία του κρατιδίου του Αμβούργου είναι κόκκινη και στο κέντρο της βρίσκεται το μικρό έμβλημα του Αμβούργου.

Σωτήρης Σέττας

Φρανκφούρτη

Η **Φρανκφούρτη (Frankfurt am Main)** βρίσκεται στον ποταμό Μάιν ανήκει στο κρατίδιο της Έσσης (Hessen) και έχει πληθυσμό περίπου 650.000 κατοίκους.

Το Μεσαίωνα πολλοί Γερμανοί αυτοκράτορες στέφθηκαν στον καθεδρικό ναό της Φρανκφούρτης. Το 1848 το πρώτο γερμανικό κοινοβούλιο συνεδρίαζε στον Ναό του Αγίου Παύλου (Paulskirche).

Κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου η ιστορική παλιά πολύ με τα χαρακτηριστικά ξύλινα κτίρια καταστράφηκε ολοσχερώς από βομβαρδισμούς. Πολλά όμως ιστορικά μέγαρα και δημόσια κτίρια όπως το δημαρχείο, ο καθεδρικός ναός, η Paulskirche αποκαταστάθηκαν με ιστορική ακρίβεια. Η Φρανκφούρτη είναι η μόνη ευρωπαϊκή πόλη που επιτρέπει να κτιστούν ουρανοξύστες μέσα στο ιστορικό κέντρο της πόλης.

Στη Φρανκφούρτη βρίσκεται η έδρα του Γερμανικού Χρηματιστηρίου (Deutsche Börse AG), της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας αλλά και πολλών άλλων τραπεζών, όπως της Deutsche Bank, της Dresdnerbank, της Commerzbank γι αυτό και θεωρείται το σημαντικότερο οικονομικό κέντρο της Γερμανίας αλλά και ένα από τα μεγαλύτερα της Ευρώπης, η δε γύρω της περιοχή θεωρείται ευρωπαϊκό κέντρο της έρευνας στην αυτοκινητοβιομηχανία.

Στην Φρανκφούρτη πραγματοποιούνται και πολλές εκθέσεις με σημαντικότερες: τη διεθνή Έκθεση Βιβλίου και την IAA, (Διεθνές Σαλόνι Αυτοκινήτου της Φρανκφούρτης)

Το υψηλά φορολογικά έσοδα έδωσαν στην πόλη την δυνατότητα να επενδύσει στον πολιτισμό. Στην πόλη υπάρχουν αρκετά μουσεία και σχεδόν όλα τα σημαντικά μουσεία βρίσκονται στην όχθη του ποταμού Μάιν.

Μουσείο Εφαρμοσμένης Τέχνης (Museum für Angewandte Kunst)

Γερμανικό Μουσείο Αρχιτεκτονικής (Deutsches Architekturmuseum)

Γερμανικό Μουσείο Κινηματογράφου (Deutsches Filmmuseum)

Δημοτικό Ινστιτούτο Τέχνης (Städelsches Kunstinstitut)

Μουσείο Αρχαίας Γλυπτικής - Liebighaus

Μουσείο Τηλεπικοινωνιών (Museum für Telekommunikation)

Μουσείο Παγκόσμιων Πολιτισμών (Museum der Weltkulturen)

Αξιοθέατα:

Ο Καθεδρικός ναός (Dom), το Δημαρχείο (Römer), η Παλαιά Όπερα (Alte Oper),

Το Σπίτι του Γκαίτε (Goethehaus), η Εκκλησία του Αγίου Παύλου (Paulskirche),

ο Ζωολογικός κήπος (Zoo), ο Βοτανικός Κήπος (Palmengarten)

Λάτση κωνσταντίνα

ΜΟΝΑΧΟ

Το **Μόναχο** (*München*) είναι πρωτεύουσα του ομόσπονδου κράτους της Βαυαρίας. Είναι χτισμένη στις όχθες του ποταμού Ίζαρ. Με πληθυσμό 1.348.650, είναι η τρίτη μεγαλύτερη πόλη της Γερμανίας και αποτελεί σημαντικό κόμβο συγκοινωνιών, οδικών, σιδηροδρομικών και εναέριων μεταφορών. Είναι επίσης φημισμένο ευρωπαϊκό εμπορικό κέντρο, καθώς και μεγάλο και βιομηχανικό. Εκεί βρίσκονται και τα δύο καλύτερα και πιο φημισμένα πανεπιστήμια της Γερμανίας, το Πανεπιστήμιο του Μονάχου και το Πολυτεχνείο του Μονάχου, πολλά και σημαντικά μουσεία όπως: η Νέα Πινακοθήκη (Neue Pinakothek), η Παλιά πινακοθήκη (Alte Pinakothek), η Νέα Κρατική Πινακοθήκη (Staatsgalerie), η Γλυπτοθήκη (Glyptothek) (Μουσείο Ελληνικών αγαλμάτων), Deutsches Museum (Μουσείο επιστήμης), Stadtmuseum (Δημοτικό μουσείο).

Υπήρξε επίσης από παλιά καλλιτεχνικό και πολιτιστικό κέντρο. Η μουσική, ιδιαίτερα την όπερα, έχει γνωρίσει μεγάλη άνθηση. Εκτός από την Κρατική Όπερα της Βαυαρίας, τη Φιλαρμονική του Μονάχου και άλλες ορχήστρες, λειτουργούν η Κρατική Δραματική Σκηνή της Βαυαρίας και πάρα πολλά ιδιωτικά θέατρα. Στις κυριότερες βιβλιοθήκες του συγκαταλέγονται η Βαυαρική Κρατική Βιβλιοθήκη, η Πανεπιστημιακή Βιβλιοθήκη και η επιστημονική βιβλιοθήκη του Γερμανικού Μουσείου.

Αξιοθέατα

Στο κέντρο της πόλης βρίσκεται η πλατεία *Marienplatz*, με την εκκλησία της Παρθένου Μαρίας (Frauenkirche 1648-1488) στο κέντρο της, ένα όμορφο ρολόι με ταξινομημένους κινούμενους αριθμούς που παρουσιάζουν σκηνές από μεσαιωνικές παραστάσεις, καθώς επίσης και μια εικόνα του διάσημου *Schäfflertanz* («χορός των

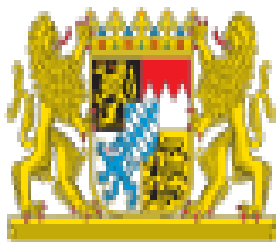
κατασκευαστών βαρελιών»). Τρεις πύλες της κατεδαφισμένης μεσαιωνικής οχύρωσης της εσωτερικής πόλης έχουν διατηρηθεί μέχρι σήμερα το Isartor, το Sendlinger και το Karlstor. Άλλα ιστορικά κτίσματα είναι το παλιό δημαρχείο (Rathaus, 1470-1480), η Πέτερσκιρχε (1169), η παλαιότερη εκκλησία της πόλης, και η αναγεννησιακού ρυθμού Μίχαελσκιρχε (1583-1597). Το παλιό οπλοστάσιο στην πλατεία Γιάκομπσπλάτς είναι σήμερα λειτουργεί σαν δημοτικό μουσείο. Η παλιά πόλη είναι κυρίως κτισμένη σε στυλ μπαρόκ και ροκοκό. Αντίθετα, η Τεατίνερκιρχε, η Ντράιφαλτικαϊτσκιρχε, καθώς και η Αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου (Burgersaal) βασίζονται σε Ιταλικά πρότυπα. Έξω από τα τείχη της πόλης βρίσκονται τα θερινά ανάκτορα Σλάισχαϊμ και Νύμφενμπουργκ

Frauenkirche και Δημαρχείο (δεξιά)

Εργασία του Βαγιανού Αλέξη Α1

Βαυαρία

Το έμβλημα της Βαυαρίας

Το 1806 η Βαυαρία έγινε ανεξάρτητο βασίλειο μέχρι το 1866, ενσωματώθηκε στη Γερμανική Αυτοκρατορία το 1871. Η Βαυαρία (Freistaat Bayern,) είναι το νοτιότερο από τα δεκαέξι ομόσπονδα κρατίδια που απαρτίζουν την σημερινή Γερμανία. Η έκτασή της είναι 70.553 τετρ.χλμ, έχει 12,4 εκκ. κατοίκους και πρωτεύουσά της είναι το Μόναχο (München). Η Βαυαρία συνορεύει ανατολικά με την Τσεχία, νότια-

νοτιοανατολικά με τις Βαυαρικές Άλπεις να είναι το σύνορο με την Αυστρία Ο Δούναβης και ο Μάιν είναι οι σπουδαιότεροι ποταμοί που διασχίζουν την περιοχή. Οι σημαντικότερες πόλεις της Βαυαρίας είναι το Μόναχο (München), η Νυρεμβέργη (Nürnberg), το Αουγκσμπουργκ (Augsburg), το Ρέγκενσμπουργκ (Regensburg), το Βύρτσμπουργκ (Würzburg), το Ίνγκολστατ (Ingolstadt), το Φύρτ (Furth), το Μπαϊρόιτ (Bayreuth) και το Έρλανγκεν (Erlangen).

Κλάδοι στους οποίους βασίζεται κυρίως η οικονομία της είναι: η αυτοκινητοβιομηχανία, οι ηλεκτρονικές τεχνολογίες, τα ΜΜΕ, οι αγροτικές επιχειρήσεις.

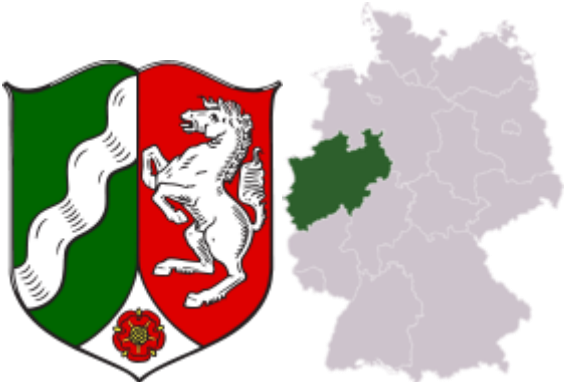
Η Βαυαρία είναι το ομόσπονδο κρατίδιο με τις περισσότερες αγροτικές επιχειρήσεις. Η βαυαρική επαρχία διατηρεί ζωντανές ακόμη τις παραδόσεις της. Οι παραδοσιακές ενδυμασίες και το δερμάτινο παντελονάκι (Lederhose), και η χαρακτηριστική βαυαρική μουσική καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό την εικόνα στα χωριά. Η τοπική διάλεκτος χρησιμοποιείται ευρέως .

Εργασία του Βαγιανού Αλέξη Α1

ΒΟΡΕΙΑ ΡΗΝΑΝΙΑ-ΒΕΣΤΦΑΛΙΑ

ΕΝΑ ΚΡΑΤΙΔΙΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Η **Βόρεια Ρηνανία-Βεστφαλία** (. Nordrhein-Westfalen) είναι με πληθυσμό 18 εκατομμύρια το μεγαλύτερο ομόσπονδο κρατίδιο. Βρίσκεται στο δυτικό μέρος της Γερμανίας και συνορεύει με το Βέλγιο και την Ολλανδία. Η πρωτεύουσά του είναι το Ντίσελντορφ (Düsseldorf), άλλες σημαντικές πόλεις του κρατιδίου είναι η Κολονία (Köln), το Ντόρμουντ (Dortmund), το Έσσεν (Hessen), το Ααχεν (Aachen), το Ντούισμπουργκ (Duisburg), το Μίνστερ (Münster).

Βόρεια Ρηνανία-Βεστφαλία- Nordrhein-Westfalen	
	
Χώρα- Land:	Γερμανία - Deutschland
Πρωτεύουσα του κρατιδίου – Hauptstadt des Landes :	Ντίσελντορφ - Düsseldorf

Το κρατίδιο της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας απέκτησε της νομικές του βάσεις μετά τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο.

Το έμβλημα του κρατιδίου της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας καθιερώθηκε με νόμο το 1953 και περιέχεται στην κρατική σημαία της που βρισκόταν σε χρήση ήδη από το 1948 και αποτελείται από τρεις ισομεγέθεις λωρίδες. Η πρώτη λωρίδα έχει χρώμα πράσινο, η μεσαία λευκό και η τρίτη κόκκινο.

Η σημαία αποτελεί συνδυασμό των σημαιών των δύο πρώην επαρχιών της Πρωσίας, που ενώθηκαν και δημιούργησαν το σημερινό κρατίδιο: τη βόρεια Ρηνανία και τη Βεστφαλία. Τα χρώματα αντιπροσωπεύουν τις ιδιαιτερότητες αυτών των δύο περιοχών. Το πράσινο συμβολίζει τα λιβάδια της Ρηνανίας και το κόκκινο την παροικιασμένη ερυθρή γη της Βεστφαλίας. Τα κύματα εκπροσωπούν τα κύματα του ποταμού Ρήνου και τη Ρηνανία, ενώ το άλογο είναι σύμβολο της Βεστφαλίας από πολύ παλιά. Το τριαντάφυλλο είναι το σύμβολο της επαρχίας Λίππε του κρατιδίου, που έχει έδρα το Ντέτμολτ.

Η σημαία που χρησιμοποιούν οι κρατικές αρχές (*Landesdienstflagge*) καθιερώθηκε επίσης το Μάρτιο του 1953 και είναι η αστική σημαία με το έμβλημα της Ρηνανίας Βεστφαλίας στη μεσαία λευκή λωρίδα. Ο θυρεός που εικονίζεται στη σημαία είναι ασύμμετρος. Βασικό μέρος του είναι ένα άλογο.

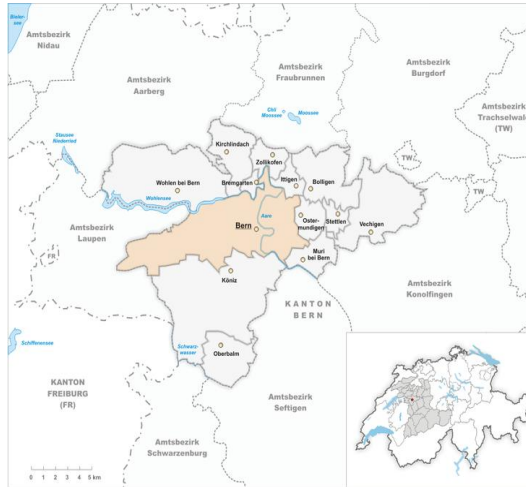
Ο χάρτης της Γερμανίας

Φωτογραφίες της Κολωνίας με το Ρήνο

Σωτήρης Σέττας

Βέρνη

Η Βέρνη βρίσκεται στην κεντρική Ελβετία και διασχίζεται από τον ποταμό Άαρ.

Η Βέρνη ιδρύθηκε το 1191. Κατά την παράδοση πήρε το όνομά της από μια αρκούδα που σκότωσε στην περιοχή ο Δούκας Μπέρτολντ ο 5^{ος}. Έτσι η αρκούδα είναι το έμβλημα της πόλης. Έγινε μέλος στην ελβετική συνομοσπονδία το 1353 και πρωτεύουσα της Ελβετίας το 1848.

Είναι επίσης πρωτεύουσα του ομώνυμου καντονιού. Στη Βέρνη ζουν 128.153 κάτοικοι, από τους οποίους περίπου το 21,3 % είναι αλλοδαποί.

Το ιστορικό κέντρο της πόλης έχει ανακηρυχθεί ως μνημείο παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς από την UNESCO γιατί αποτελεί σπάνιο δείγμα αυτούσια διατηρημένης μεσαιωνικής αρχιτεκτονικής.

Η επίσημη γλώσσα είναι τα Γερμανικά, αλλά στον προφορικό λόγο χρησιμοποιούν οι κάτοικοί της μια τοπική διάλεκτο, που είναι μια ελαφρά παραλλαγή των Ελβετικών γερμανικών.

Διάσημοι κάτοικοι της Βέρνης είναι ο Άλμπρεχτ φον Χάλλερ (ανατόμος, φυσιολόγος και ποιητής), ο Άλμπερτ Μπίτσιους (ποιητής), οι Φέρντιναντ Χόντλερ και Πάουλ Κλέε (ζωγράφοι). Ο Άλμπερτ Αϊνστάιν ανακάλυψε τη θεωρία της σχετικότητας όταν δούλευε ως υπάλληλος στο γραφείο διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας της Βέρνης.

Η μεγαλύτερη ποδοσφαιρική ομάδα της Βέρνης είναι η Γιουνγκ Μπόις. Η έδρα της είναι το γήπεδο Σταντ ντε Σουίς Βάνκντορφ με χωρητικότητα 32.000 θεατών. Είναι ένα από τα στάδια που χρησιμοποιήθηκαν στη διοργάνωση του Euro 2008.

Μπεχράκης Γεώργιος

Βιέννη

Burghtheater

Schönenburg

Rathaus

Riesenrad

Η Βιέννη (Wien) είναι η πρωτεύουσα της Αυστρίας και ένα από τα ομόσπονδα κρατίδιά της. Ο πληθυσμός της είναι περίπου 1.600.000 και αποτελεί την μεγαλύτερη πόλη της χώρας καθώς και το πολιτικό, πολιτισμικό και οικονομικό κέντρο της. Είναι ένα από τα σημαντικότερα λιμάνια του Δούναβη, σε γεωγραφική θέση με μεγάλη οικονομική σημασία καθώς βρίσκεται στην διασταύρωση δυο μεγάλων φυσικών οδών της Κεντρικής Ευρώπης.

Κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα, η Βιέννη ήταν έδρα της δυναστείας Μπάμπενμπεργκ, το 1440 αποτέλεσε έδρα της δυναστείας των Αψβούργων και έγινε τελικά η πρωτεύουσα της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας και πολιτιστικό κέντρο για τις τέχνες, τις επιστήμες και τη μουσική.

Οι οθωμανικές εισβολές στην Ευρώπη στο 16ο και 17ο αιώνα σταμάτησαν δύο φορές ακριβώς έξω από τη Βιέννη (το 1529 και με τη Μάχη της Βιέννης το 1683). Το 1784 στην Βιέννη κυκλοφόρησε η «Εφημερίς», η πρώτη ελληνική εφημερίδα. Κατά την ίδια περίοδο η πόλη έγινε η αφετηρία για την διάδοση του καφέ στην Ανατολική Ευρώπη.

Το 1805, η πόλη έγινε πρωτεύουσα της Αυστριακής Αυτοκρατορίας

και αργότερα της Αυστροουγγρικής Αυτοκρατορίας και έπαιξε σημαντικό ρόλο στην ευρωπαϊκή και παγκόσμια πολιτική, καθώς εκεί έγινε και το Συνέδριο της Βιέννης το 1815.

Το 1918, μετά από τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, η Βιέννη έγινε πρωτεύουσα της πρώτης Αυστριακής Δημοκρατίας. Μεταξύ του 1938 οπότε προσαρτήθηκε στη

Ναζιστική Γερμανία (Anschluss) και του τέλους του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, η Βιέννη έχασε τη θέση της ως πρωτεύουσα από το Βερολίνο. Το 1945 οι Σοβιετικοί πήραν την πόλη από τους Γερμανούς.

Μετά το 1945, η Βιέννη έγινε πάλι η πρωτεύουσα της Αυστρίας. Αρχικά διαιρέθηκε όπως και το Βερολίνο σε τέσσερις ζώνες υπό συμμαχική διοίκηση. Αργότερα, κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου, έγινε κέντρο για τη διεθνή κατασκοπεία μεταξύ δυτικού και ανατολικού μπλοκ. Το 1976 εγκαινιάστηκε το Μετρό Βιέννης. Το 2008 το Ernst Happel Stadion φιλοξένησε διάφορους αγώνες και τον τελικό του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου 2008

Οι κυριότερες βιομηχανίες της πόλης κατασκευάζουν μηχανήματα, χημικά προϊόντα, έπιπλα, πορσελάνες και υαλικά. Επίσης σημαντικός οικονομικός παράγοντας για την πόλη είναι και ο τουρισμός, καθώς η Βιέννη διαθέτοντας μεγάλο πλούτο σε έργα τέχνης, μνημεία, μουσεία αποτελεί πόλο έλξης πολλών τουριστών κυρίως στις γιορτές των Χριστουγέννων.

Στο κέντρο της Βιέννης υπάρχουν πολλά κτήρια του 19ου αιώνα όπως η Όπερα (Staatsoper), το δημαρχείο, το κοινοβούλιο, μουσεία, παλάτια κλπ.

Ο εμπορικός δρόμος της είναι η Κέρτνερ Στράσε (Kärntner Straße) στο κέντρο, με καταστήματα τουριστικά ή ειδών πολυτελείας, τα πολυκαταστήματα και εμπορικά μαγαζιά όμως είναι στην Mariahilfer Strasse.

Στα σημαντικότερα τουριστικά αξιοθέατα περιλαμβάνονται: τα αυτοκρατορικά παλάτια του Χόφμπουργκ (Hofburg) και του Σένμπρουν (Schönbrunn)- στα οποία λειτούργησε ο πρώτος ζωολογικός κήπος του κόσμου το Tiergarten Schönbrunn, μαζί με διάφορες σχολές τέχνης (συμπεριλαμβανομένης της Αλμπερτίνα (Albertina), του Kunst HausWien και του Kunstforum), τα δίδυμα μουσεία Kunsthistorisches και το μουσείο Φυσικής Ιστορίας και το Technisches Museum. Σημαντικό αξιοθέατο, επίσης, είναι και ο καθεδρικός ναός του Αγίου Στεφάνου. Στη Βιέννη έζησαν πολλοί συνθέτες κλασικής μουσικής και οι περιοχές που συνδέονται μαζί τους έχουν γίνει "περιοχές λατρείας", όπως οι διάφορες κατοικίες του Μπετόβεν και το νεκροταφείο του Αγίου Μαρκ (όπου βρίσκεται το κενοτάφιο του Μότσαρτ). Στα κυριότερα πολιτιστικά σημεία περιλαμβάνονται και το Burgtheater και η Όπερα (Staatsoper).